

S Wabi Daňkem jsme odedávna blízcí. Jsme spojeni Portou.

Psal se rok 1971, Porta byla v Ústí nad Labem zakázaná a my s partou starých i nových portáků jsme objížděli republiku a hledali náhradní místo, kde by mohla spočinout. Nebylo to jednoduché, všude kolem nás už bujela normalizace a emerická hudba tu neměla místo. Nakonec se to podařilo – aspoň pro jeden ročník v Karviné. Mezitím jsme museli na koleně také zorganizovat předkola. Všechno bylo zpožděné, na konci srpna jsme ještě jeli do Kraslic na západočeské kolo. (Podrobněji o tom všem píšu v knize „S kytarou na zádech“.)

Tam jsem se poprvé setkal se sokolovskou kapelou Plížák a jejím protagonistou a autorem **Stanislavem Wabi Daňkem**

(tu přezdívku měl z obdivu ke staršímu z Ryvolů). Plížáci přinášeli moderní trampský zvuk a díky Wabiho písničkám i nová témata. Finále Porty 71 zaslouženě vyhráli.

Brzy potom se Wabi vrátil domů do Gottwaldova (pro nepamětníky Zlín), oženil se a probíjel se životem jako řidič sanitky. Založil kapelu Rosa a ta pro změnu vyhrála Portu 1974 ve Svitavách. Ale kapela neměla dlouhé trvání a po autorovi *Rosy na kolejích* se slehla zem. Až v roce 1979, kdy už byla Porta rozrostlá do olomoucké sportovní haly a kdy už dávno nebyla jen soutěž kapel, jsem pozval jako dramaturg Wabiho coby sólistu. Dlouho se bránil a ošíval, ale nakonec přijel a vystoupil. A od té chvíle se rozjela jeho písničkářská kariéra, která trvala čtyřicet let. V některých obdobích ho provázel mimořádný kytarista Miloš Dvořáček.

Wabi jezdil po republice. Na Portě a na svojšickém Slunovratu a Letorostu (jako trampský i folkový písničkář) ve Svojšicích hrál pravidelně a často zajížděl k nám do vždy vyprodaného Klubu na Petynce. Byl to ze začátku dost masakr, publikum bojovalo o každý přídavek, a Wabi

...je to dobrý, ještě hoří.

Napsal uživatel Jupp
Pátek, 17 Listopad 2017 15:17

pak sedl do auta, jel nocí až do Zlína, kde ráno přesedl do sanitky. Na Petynce si také našel svou druhou ženu Evu, která v klubu pracovala.

A dál už to většinou znáte. Koncertní šňůry, ocenění a vítězství na Portách, průlomové první album a pak ještě řada dalších. Ale také přeryvy invence, choroby a potvora alkohol.

Vždycky jsem Wabiho obdivoval pro jeho mimořádně objevné texty, široký záběr, inteligentní rozhled a humor s nekonečnou zásobou vtipů. Nemám rád různá porovnávání, ale kdybych měl někoho označit za českého Kristoffersona, byl by to jednoznačně **Stanislav Wabi Daněk**.